

דְּמַעַרְב אֶתְקָרִיב ומכיון שהמלכות הנמצאת במערב היא מתקרבת לגבי ז"א,
סָטֵר צָפוֹן אֶתְעַר לְקַבְּלֶיהָ בְּקַדְמִיתָא לכן בתחילה מתעורר כנגדה
 צד הצפון של ז"א שהוא הגבורה, **וְקָרִיב לְמַעַרְב, וְזוּיג לִיהָ בְּאַתְרֶיהָ**
 והוא מקרב את זו המערב שהיא המלכות ומתייחד עימה במקומה, **כְּמָה דְּאַתְמֹר**
דְּכְתִיב, (שיר השירים ב) **שְׂמָאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵׁי** כמו שלמדנו על מש"כ
 'שמאלו תחת לראשי', דהיינו שהוא תחילת החיבוק שבשמאל. **וּלְבַתָּר סָטֵר**
דְּרוֹם דְּאִיהוּ יְמִינָא, דְּכְתִיב וַיְמִינֵנוּ תַּחֲבִקֵנִי ואח"כ צד הדרום
 שהוא החסד שבימין הוא גומר את החיבוק כמש"כ 'וימינו תחבקני' וענין החיבוק הוא
 שהחסד מאיר במלכות ע"י הנצח שהוא ענף החסד והוא מטה אותה בחוּזְקָה לצד החסד
 (רמ"ק). **כְּדִין יְשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ, לְאַנְהָרָא סִיְהָרָא**
וְאוֹקְמוּהָ ואז נאמר 'ישיש כגיבור ירוץ ארץ', דהיינו שז"א מתעורר ורוץ בשמחה אל
 ה'ארץ' שהוא יסוד דמלכות בכדי להשפיע ולהאיר למלכות הנקראת לבנה בסוד הייחוד
 וכמו שביארו החברים. **תָּא חַוִּי, בְּהַעְלוֹתְךָ אֶת הַנְּרוֹת, אֲלֵינִי**
בוֹצִינִין עֲלָאִין, דְּכֻלְהוּ נְהִירִין כְּחֵדָא מִן שְׁמַשָּׁא בא וראה
 שמש"כ 'בהעלותך את הנרות', פירושו שהם הנרות העליונים שהם ספירות המלכות שכולם
 מאירים כאחד מאור השמש שהוא ז"א. (חסר כאן).

בזמן יציאת מצרים הקב"ה העלה את עם ישראל וזכו להתאחו בשם אדנות
ובקבלת התורה זכו להתאחו בשם הוי"ה ב"ה

רְבִי אֶבְרָהָם פֶּתַח לבאר את מש"כ, (תהלים פט) **אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי**
תְּרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פְּנֵיהֶם יְהִלְכוּן [ג]. **הַי קָרָא**
אוֹקְמוּהָ, אֲבָל תָּא חַזִּי שפסוק זה כבר ביארוהו החברים באופן אחר אבל בא
וראה ביאור אחר, **וּפְאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא**
יְהִי לִזְוֵן אוֹרֵייתָא קְדִישָׁא אשריהם אלו ישראל שהקב"ה נתן להם את
התורה הקדושה שהיא התורה שבכתב, (דף קמ"ט ע"א) **וְאוֹלִיפְתָּה לִזְוֵן אֶרְחוּי** וכן
הוא לימד אותם את דרכיו שהיא התורה שבעל פה שע"י מתפרשת התורה שבכתב,
לְאֶתְדַבְּקָא בֵּיהּ והעוסקים בה נדבקים בקב"ה, **וּלְמִיטְר פְּקוּדֵי**
דְּאוֹרֵייתָא, לְמִזְפֵּי בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי וכן הוא ציוה אותם לשמור
ולקיים את מצוות התורה בכדי לזכות על ידם לעולם הבא (רמ"ק). **וְקָרִיב לְהוּ**
בְּשַׁעְתָּא דְנַפְקוּ מִמַּעְרִים וכן קירבם הקב"ה אליו בשעה שהם יצאו
ממצרים, **דְּהָא בְּדִין אֶפִּיק לִזְוֵן מְרִשׁוּתָא אַחְרָא, וְסְלִיק לִזְוֵן**
לְאֶתְאֲחֵדָא בְּשָׁמַיָּה שהוא היה תחילת התקרבות אל הקדושה הגם שלא זכו
לקבל את התורה ועי"כ הוציא אותם הקב"ה מרשות הסט"א והוא העלה אותם במשך

אור הרשב"י

שהן מכירין לפתות את בוראן בתרועה והוא
עומד מכסא הדין לכסא רחמים ומתמלא
עליהם רחמים והופך להם מדת הדין למדת
רחמים אימתי בחדש השביעי.

[ג] ואיתא במדרש, בויקרא רבה א"ר יאשיה
כתיב אשרי העם יודעי תרועה וכי אין אומות
העולם יודעים להריע כמה קרנות יש להן
כמה בוקיננס יש להם כמה סלפירגסי יש
להם ואמרת אשרי העם יודעי תרועה אלא

חמישים יום של ימי הספירה עד שהם זכו להתאחו בשם אדנ"י שבמלכות, וּבְיַד בְּנֵי אֶקְרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי חוֹרִין מִכָּלָּא ואז נקראו בני ישראל, בני חורין מהכל. דְּלָא יִתְּבוּ תְּחוֹת רִשׁוּתָּא אֲחָרָא מחמת שהם לא יושבים תחת שלטון הסט"א, וְסָלִיק לֹון לְאַחְרָא בְּשָׁמִיּהּ, דְּסָלִיק עַל כָּלָּא, דְּשָׁלִיט עַל עֲלָאִין וְתַתְּאִין וע"י קבלת התורה העלה אותם הקב"ה להתאחד ולהתקשר בשם הוי"ה שהוא עולה על כל השמות והוא שולט על העליונים והתחתונים.

הקב"ה בכבודו ובעצמו הוציא את עם ישראל ממצרים ומגו רְחִימוּתָּא דְּלְהוֹן, קָרָא לֹון (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנוֹנָא (דְּקְדוּשָׁה) עֲלָאָה ומתוך האהבה שלהם קראם הקב"ה 'בני בכורי ישראל' כדוגמת מעלה, כי ז"א הנקרא ישראל הוא הבן הבכור של אר"א. (ועל דא) קָטַל (ס"א וְקָטַל) כָּל בְּכוֹר דְּלְעֵילָא וְתַתָּא ולכן הרג הקב"ה את כל בכורי מצרים, דהיינו הבכור העליון שהוא השר העליון של מצרים וכן את הבכורים התחתונים שלהם, וְשָׂרָא קְטִירִין וְאַסִּירִין דְּעֲלָאִין וְתַתְּאִין וכן התיר הקב"ה את קשרי הכשפים והמסגרים העליונים והתחתונים שהם מיני קלי' מצד הסמא"ל והלילי"ת שישראל היו תחת ממשלתם, בְּגִין לְאַפְקָא לֹון, וְעָבִיד לֹון בְּנֵי חוֹרִין מִכָּלָּא בכדי להוציא אותם ממצרים וע"כ הוא עשה אותם בני חורין מכל השעבודים (דמשק אליעזר). וְעַל דָּא לָא בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא ומשום כך שישראל אחוזים בשמו לכן לא רצה הקב"ה,

לֹא מִלֶּאֱדָה, וְלֹא שָׂרָף, אֲלֵא אִיהוּ, שלא מלאך ולא שרף יוציאום
 ממצרים אלא הוא בכבודו ובעצמו [ד]. וְעוֹד, דְּהֵא אִיהוּ יָדַע לְאַבְרָהָא
 וְלִמְנַדַּע כְּלֵא, וְלְמִשְׂרֵי אֲסִירִין ועוד טעם מפני שרק הקב"ה יודע
 להבחין בין טיפה של בכור לבין מי שלא בכור [ה], ורק הוא יודע להתיר ולפתוח את קשרי הגלות,
 וְלֹא אִינוּן בְּרִשׁוּתָא דְשְׁלִיחָא אַחֲרָא אֲלֵא בִידֵיהּ מאחר
 שאין הדברים האלו מסורים ביד שליח אחר אלא רק בידו יתברך ומשום כך ירד הקב"ה
 בכבודו ובעצמו למצרים.

הקב"ה אמר למלאכים שהזמן לא מתאים לשירתם

תָּא תְּזִי, בְּהוּא לִילֵיא דְבַעַא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְקַטְלָא כָּל אִינוּן בְּכוֹרֵי כְּמַה דְאַתְמוּר בא וראה מה
 היה באותו הלילה שרצה הקב"ה להרוג את כל בכורי מצרים כמו שלמדנו, בְּשַׁעֲתָא
 דְרַמֵּשׁ לִילֵיא, אַתּוּ מְזַמְרִין לְזַמְרָא קַמֵּיהּ כי בשעה שהחשיך
 הלילה, באו המלאכים המזמרים בכדי לומר לפניו כדרכם בכל לילה, אָמַר לֹזֵן,
 לֹא עֵידֵן הוּא דְהֵא שִׁירְתָּא אַחֲרָא, מְזַמְרִין בְּנֵי

אור הרשב"י

[ה] כדאיתא בבבא מציעא דף סא עמוד ב'
 אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבתנתי
 בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור.

[ד] כדאיתא במכילתא דרבי ישמעאל בא
 פרשה יג וי"ו הכה כל בכור שומעני על ידי
 מלאך או על ידי שליח ת"ל והכתי כל בכור
 לא על ידי מלאך ולא על ידי שליח.

הלימוד היומי

לע"נ ויקטוריה בת נעימה ע"ה